

Visor med Sofia Karlsson

Sofia Karlsson

Rademachersmedjorna, Eskilstuna

Sofia Karlsson sjöng under en fantastisk sommarkväll visor i Rademachersmedjorna.

MUSIK

– Det är sådana här dagar jag brukar längta efter när det är mörkt och kallt, berömmar Sofia Karlsson den underbara sommarkvällen, som lockat bortåt 500 personer framför utomhusscenen där Braunerhielmska friluftsteatern till vardags huserar.

Vissångerskan och folkmusikern Sofia Karlsson har på kort tid blivit omåttligt populär, rent av folkkär, efter Grammisbelönade skivorna Svarta ballader och Visor för vinden, och populariteten kröntes av att hon blev årets mottagare av Dan Andersson-priset.

Förutom sitt glada och gemytliga humör medtog hon fem vitklädda och

oerhört välspelande musiker.

Scenen svämmar över av allehanda instrument. Förutom Sofias bouzouki-gitarr finns 6-strängade gitarrer, 12-strängade gitarrer, en dobro, en lap-steel, violin och en blandad arsenal av slagverk.

Byter instrument

Ibland byts hela instrumenteringen mellan låtarna, exempelvis greppar Gustav Ljunggren. Henrik Cederblom och Olle Linder varsin mandolin och framför Tea for two i varierande tempo.

Jag ger dig min morgon framförs delikat, där Sofias spröda röst ger en intressant kontrast till den mullrande basen i Fred Åkerströms klassiska inspelning.

Hon tackar Eskilstuna för traktorer, "det underbara bandet Kent", men mest av allt för stadens son Fredrik Gille, som agerar bandets rytmiska ryggrad med handtrummor från hela världen, och dessutom utmanar på en imponerande tamburin-battle.

Sofie Livebrant höjer orkesterns mu-

sikaliska nivå ytterligare med sång och känsligt pianospel, och får själv blomma ut i en tonsatt dikt av Emily Dickinson från 1864.

Ljud i toppklass

Konsertljudet är av absolut toppklass, det bästa som hörts i Eskilstuna på väldigt länge. Instrumenten klingar kristallklart, och varenda en av Sofias stavelser går ut tydligt, oavsett om man befinner sig mitt framför scenen eller längst bak.

Förutom en rad av de Dan Andersson-nummer som blivit hennes signum bjuds det på Mikael Wiehes Flickan och Kråkan, och lite överraskande Spelar för livet, skriven av hennes idol Peps Persson. Detta innan finalen med Dan Anderssons Helgdagskväll i timmerkojan, som framförs i en lätt jazzig version med walking-kontrabas, basklarinett och bluesiga pianofills.

Den soliga sommarkvällen har vid det här laget förvandlats till stilla skymning, den glada publiken tackar med stående ovationer, Sofia och bandet

svarar med tre extranummer, och kvällen hade säkert kunna fortsatt ytterligare en stund om det inte hade varit för den smått otroliga regeln om att det tyvärr måste vara tyst i Rademachersmedjorna vid 22.00.

PATRIK KOLAR

Visor | Sofia Karlsson, med musiker, avslutade med flera extranummer.

ARKIVFOTO:
JOAKIM KULLBERG

50-7/87-09
P&L